

نگاهی به آخرین اجرای ارکستر سمفونیک تهران / رپرتواری جذاب با اجرایی متوسط

شناسه خبر : ۱۳۷۱۶۰ دوشنبه ۷ اسفند ۱۴۰۲ - ۱۷:۳۵

ارکستر سمفونیک تهران آخرین اجرای خود را در آخرین روز جشنواره موسیقی فجر با رپرتواری که برای مخاطبان جذاب بود، به صحنه برد.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، ارکستر سمفونیک تهران از شهریور سال جاری، با اجرای آثاری از آهنگسازیانی مانند حسین دهلوی، حسین ناصحی، لودویگ فان بتهوون، آنتونیو ویوالدی، آنتونین دورژاک، فرانتس شوبرت، دیمیتری شوستاکوویچ و یوهان اشتراوس روی صحنه رفته است.

آنها در آخرین روز از سی و نهمین جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر هم به رهبری منوچهر صهبایی و گروه کره بنیاد فرهنگی هنری رودکی به رهبری رازمیک اوحانیان روی صحنه رفتند.

این اجرا که یکی از اتفاقات مهم در جدول این دوره از جشنواره بود، با استقبال خوب مخاطبان مواجه شده بود. متأسفانه این اجرا هم به پیروی از برخی دیگر از اجراهای جشنواره، بروشور نداشت. در ارکسترهای سمفونیک معمولاً رسم بر این است که با چاپ و در اختیار قرار دادن بروشورها در سالن، قطعات اجرایی از سوی ارکستر را به مخاطبان معرفی می‌کنند.

photo : Meghdad Madadi

نکته جالب در این اجرا معرفی قطعات توسط گوینده در سالن بود. ضمن اینکه گوینده از مخاطبان می‌خواست تا بین موومان‌ها دست نزنند تا تمرکز نوازندگان و رهبر ارکستر حفظ شود.

«بوی بهار» اثر حسن ریاحی، «اورتور آگمونت» اثر بتهوون، «اورتور عروسی فیگارو» اثر موتسارت، «اورتور آرایشگر شهر سویل» اثر جواکینو روسینی، «سوئیت کوچک (در چهار قسمت)» اثر کلود دبوسی، «رقص در بارگاه شاه سمنگان» (قسمت اول) «حسین ناصحی»، «رقص دایره» اثر حشمت سنجری، «رقص آتش» اثر مانوئل دفایا و «رقص‌های مجار» شماره‌های یک، چهار و پنج اثر یوهان برامس و «مارش رادتسکی» اثر یوهان اشتراوس به روی صحنه رفت.

ارکستر سمفونیک تهران اجرای در جشنواره موسیقی فجر را با اجرای قطعات مارش رادتسکی اثر یوهان اشتراوس که قطعه‌ای به نسبت ریتمیک و شاد است و والتز شوستاکوویچ به پایان رساند.

اما اگر بخواهیم از نظر کیفیت اجرای ارکستر سمفونیک تهران را بررسی کنیم باید گفت که در ابتدا به نظر می‌رسید نوازندگان در اجرا هماهنگی نداشتند مخصوصاً در نوانس آرام‌تر و ضرب آهنگ‌های کندتر، ارکستر اجرای یک دستی را

ارائه نکرد. اما رفته رفته ایرادات کمتر شدند و در بخش اول بهترین عملکرد خود را در اجرای سوئیت برای ارکستر ارائه داد. در این قطعه در تمام موومان‌هایش بخش مهمی از روند ملودی توسط بادی چوبی‌ها روایت می‌شوند و نوازندگان ایرانی هم اجرای درخشانی از خود به جا گذاشتند. در موومان 3 و 4 هم زهی‌ها مثل یک ساز واحد صدا می‌دادند اما ضعیف‌ترین بخش ارکستر در این اجرا متعلق به بخش تک نوازی هورن بود که نوازنده اجرای مطمئنی ارائه نداد.

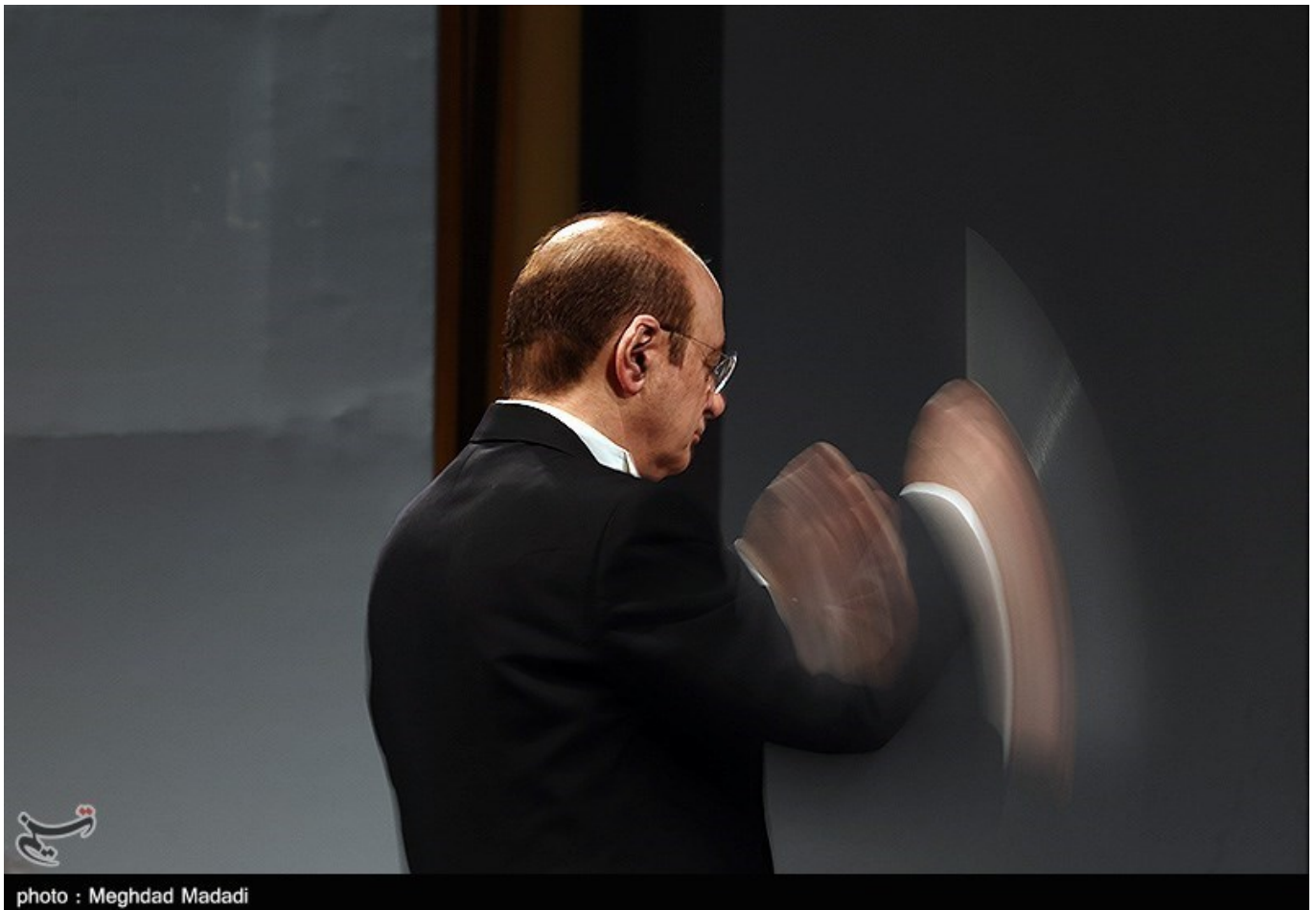

در بخش دوم که قالب قطعات ایرانی بودند ارکستر تسلط خود را بر این قطعات به خوبی نشان داد. قطعه رقص آتش که فضایی حماسی دارد، از قطعات برجسته این بخش بود. اما در قطعه رقص مجار متاسفانه باز هم شاهد ناهماهنگی در اجرا بین بخش‌های مختلف بودیم. ارکستر در ضرب آهنگ‌های تند اتحاد صدادهی خودش را از دست می‌داد و در بخش زهی‌ها اندکی سراسیمگی در نواختنشان حس می‌شد.

منوچهر صهبایی به عنوان مدیر هنری و رهبر ارکستر سمفونیک تهران در انتخاب رپرتوار اجرای برای جشنواره موسیقی فجر در انتخابی هوشمندانه توانست تا لحظه آخر توجه و همراهی مخاطبان در سالن را به همراه داشته باشد. رپرتواری

متنوع و جذاب متشکل از قطعات زیبای غربی و ایرانی و چینش درست قطعات در کنار هم داینامیک احساسی مناسبی را به مخاطب القا می‌کند.

صهبایی رهبريست که سعی دارد با کمترین حرکات دست و بدن، بهترین هدایت را برای نوازندگان داشته باشد. از نکات دیگر اجرای ارکستر سمفونیک تهران در جشنواره موسیقی فجر این بود که، رهبر ارکستر سمفونیک تهران بدون وجود پارتیتور در مقابلش به رهبری قطعات پرداخت.

این ارکستر در تازه‌ترین اجرای خود به رهبری منوچهر صهبائی 17 اسفند 1402 از ساعت 21 و 30 دقیقه کنسرت «فلوت سحرآمیز» را در تالار وحدت روی صحنه می‌برد.

«اورتور فلوت سحرآمیز» و «کنسرتو برای فلوت و هارپ در دو ماژور» اثر ولفگانگ آمادئوس موتسارت و «سمفونی شماره 5» اثر پیوتر ایلیچ چایکوفسکی قطعاتی هستند که برای اجرای پیش‌روی ارکستر سمفونیک تهران در نظر گرفته شده است.

فرزانه اسدی سولیست فلوت و دیبا والی سولیست هارپ، دو سولیست (تک نواز) نوجوان، در قطعه «کنسرتو برای فلوت و هارپ» در این کنسرت، ارکستر سمفونیک تهران را همراهی می کنند.

نوشته: فرید پریش

انتهای پیام/

انتهای پیام/